

Ár 2021, fimmtudaginn, 24. júní, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Magnús Fannar Sigurhansson og Hrannar Jónsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 2/2021**:

**Málskotsaðili M
gegn
fjármálafyrirtækinu F**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 8. mars 2021, með kvörtun sóknaraðila, dags. 7. mars 2021. Með tölvupósti nefndarinnar 9. mars 2021, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Athugasemdir varnaraðila bárust með bréfi dags. 13. apríl 2021 og voru þær sendar sóknaraðila í tölvupósti 15. apríl 2021. Athugasemdir sóknaraðila við þeim bárust 13. maí 2021.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 10. og 24. júní 2021.

II.

Málsatvik

Þann 22. október 2010 undirritaði sóknaraðili samning við váttryggingafélagið V um beiðni um rafrænan greiðslumáta. Samkvæmt beiðninni var óskað eftir því að iðgjöld A yrðu skuldfærð af sama reikningi. Sóknaraðili tilkynnti V þann 7. júlí 2016 að tryggingariðgjöld A skyldu ekki lengur vera skuldfærð á kreditkort sóknaraðila. Frá þeim tíma eru bara tryggingariðgjöld sóknaraðila skuldfærð á kreditkort hans, þangað til í apríl 2018. Þann 16. apríl 2018 gefur A upp kortanúmer sóknaraðila við V sem byrjar í kjölfarið að skuldfæra tryggingariðgjöld hennar aftur af kreditkorti sóknaraðila þangað til 1. febrúar 2020.

Sóknaraðili bar fram kvörtun við varnaraðila þann 8. júlí 2020. Varnaraðili hafnaði kröfu sóknaraðila þann 4. september 2020. Sóknaraðili krafðist endurskoðunar á ákvörðun varnaraðila með tölvupósti dags. 21. desember 2020. Varnaraðili neitaði að endurskoða ákvörðun sína með tölvupósti til sóknaraðila þann 20. janúar 2021.

III.

Umkvörtunarefni

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili endurgreiði sér tryggingariðgjöld sem skuldfærð voru án heimildar á kreditkort sóknaraðila á tímabilinu 16.04.2018-01.02.2020, samtals að fjárhæð 246.707 kr. Um sé að ræða tryggingariðgjöld A sem sóknaraðili skildi við í júní 2016.

Sóknaraðili byggir á því að þann 7. júlí 2016 hafi hann tilkynnt V að tryggingariðgjöld A skildu ekki lengur vera skuldfærð af hans kreditkort. Frá þeim tíma hafi einungis tryggingariðgjöld sóknaraðila verið skuldfærð á kreditkort hans, en þann 16. apríl 2018 hafi A gefið upp kreditkortanúmer sóknaraðila hjá V sem í kjölfarið byrjar að skuldfæra hennar tryggingariðgjöld á kreditkort sóknaraðila þangað til í febrúar 2020. Sóknaraðili krafðist þess við varnaraðila að fá endurgreiddar heimildarlausar skuldfærslur tryggingariðgjalda A sem gerðar hafi verið á kreditkort sóknaraðila en varnaraðili neitað honum um endurgreiðslu.

Sóknaraðili vísar til þess að í kreditkortaskilmálum varnaraðila sé skýrt tekið fram að korthafi hafi einn heimild til að nota kortið. Þá vísar sóknaraðili til þess að í kreditkortaskilmálum varnaraðila komi fram að um samninga um boðgreiðslur gildi sérskilmálar sem gangi framur skilmálum bankans. Sóknaraðili byggir á því að engin boðgreiðslusamningur sé til staðar með þeim upplýsingum sem krafist er varðandi slíka samninga og þá hafi hann aldrei staðfest neinar boðgreiðslur. Sóknaraðili vísar til þess að árið 2010 hafi hann undirritað skjal sem bar yfirskriftina „beiðni um rafrænan greiðslumáta“ en þar hafi ekki komið fram að um boðgreiðslur af kreditkortu væri að ræða, auk þess sem engin kortanúmer væru tilgreind.

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila vísar hann til þess að á heimasíðu varnaraðila komi fram að viðskiptavinir sem hafi athugasemd að gera við kortafærslur skuli fyrst reyna að leysa málin með söluaðila. Gangi það ekki þá aðstoði varnaraðili viðskiptavini með endurkröfufurlið. Á heimasíðu kortafyrirtækisins FF komi fram að korthafi skuli fyrst gera athugasemd hjá sínum útgáfubanka, nema ef um sé að ræða færslu vegna kaupa á vöru eða þjónustu, í þeim tilvikum skuli korthafi snúa sér fyrst til söluaðilans. Sóknaraðili byggir á því að hann hafi gert athugasemdir við V án árangurs og því beini hann kröfum sínum nú að varnaraðila.

Sóknaraðili byggir á því að ekki sé gerð krafa um formlega uppsögn á boðgreiðslusamningum í skilmálum FF um boðgreiðslusamninga. Þá vísar sóknaraðili til þess að honum hafi ekki verið tilkynnt í samræmi við ákvæði 1.7 í skilmálum FF um að boðgreiðslur yrðu færðar sem úttekt á kreditkortu á ný. Sóknaraðili byggir einnig á því að V hafi boðið A að láta skuldfæra af kortinu hans þegar hún fór til þeirra 16. apríl 2018 enda hafi A ekki haft aðgang að kreditkortu hans á þessum tíma.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfu sóknaraðila verði vísað frá nefndinni. Aðalkrafa um frávísun byggir á því að varnaraðili sé ekki réttur aðili að kröfu sóknaraðila. Ágreiningur málsins snúi að samningssambandi sóknaraðila við V og varnaraðili sé ekki aðili að því.

Til vara krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili vísar til þess að kreditkortaskilmálar varnaraðila gildi um samningssamband milli aðila. Samkvæmt i. lið 4. kafla skilmálanna sé kveðið á um það að korthafi hafi einn heimild til að nota kreditkort sitt. Varnaraðili vísar jafnframt til vi. liðar sem kveður á um að korthafi sé ábyrgur fyrir varðveislu kortsins þannig að óviðkomandi aðili geti ekki komist yfir það. Varnaraðili telur ljóst að sóknaraðili hafi veitt A heimild til að nota kreditkort sitt eða að hún hafi haft upplýsingar um kortanúmer hans. Með því hafi sóknaraðili brotið framangreind ákvæði í skilmálum varnaraðila og verði sóknaraðili sjálfur að bera ábyrgð á því. Þá vísar varnaraðili til þess að sóknaraðili hafi gert samning við V um rafrænan greiðslumáta þann 22. október 2010 en þeim samningi hafi aldrei verið sagt formlega upp. Um framkvæmd boðgreiðslna V gildi

sérstakir skilmálar FF um boðgreiðslur gagnvart söluaðilum sem gangi framur skilmálum varnaraðila.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt 8. kafla kreditkortaskilmálanna beri korthafa að tilkynna útgefanda tafarlaust um athugasemdir við reikningsyfirlit, í síðasta lagi innan 10 daga frá eindaga greiðslu. Eftir 30 daga frá eindaga greiðslu sé útgefandi ekki lengur ábyrgur fyrir leiðréttingu á færslu, sbr. ii. liður. Þá sé kveðið á um í lið iii. að þrátt fyrir framangreint ákvæði hafi korthafi að hámarki 13 mánuði til að gera athugasemdir við reikningsyfirlit. Hinn lengdi tímafrestur gildi þó aðeins ef korthafi geti sannað að útgefandi hafi ekki uppfyllt skilyrði skilmálanna um aðgengi korthafa að reikningsyfirliti. Varnaraðili byggir á því að sóknaraðili hafi fyrst haft samband við varnaraðila í júlí 2020 og óskað eftir endurgreiðslu á færslum frá tímabilinu 17. apríl 2018 til 6. janúar 2020. Þar sem umsamin frestur til að tilkynna um óheimilaða færslu var liðinn þegar sóknaraðili gerði kröfu um endurgreiðslu hafi beiðni hans verið hafnað. Með vísan til framangreinds telur varnaraðili að hafna beri kröfum sóknaraðila.

V.

Niðurstaða

Ágreiningur málsaðila lýtur að því hvort að sóknaraðili eigi rétt á endurgreiðslu úr hendi varnaraðila vegna skuldfærslu tryggingariðgjalda fyrirverandi eiginkonu hans á kreditkort sóknaraðila án heimildar.

Sóknaraðili gerði samning við V þann 22. október 2010 varðandi beiðni um rafrænan greiðslumáta. Samkvæmt beiðninni var óskað eftir því að iðgjöld A, þáverandi eiginkona sóknaraðila, yrðu jafnframt skuldfærð á kreditkort sóknaraðila. Sóknaraðili óskaði síðan eftir því þann 7. júlí 2016 við V að tryggingariðgjöld hennar yrðu ekki lengur skuldfærð á kreditkort hans. Tryggingariðgjöld hennar voru þá ekki lengur skuldfærð af hans korti fyrr en í apríl 2018. Á þeim tíma hafði kortanúmer sóknaraðila aftur verið gefið upp við V vegna iðgjalda A og byrjaði V í kjölfarið að skuldfæra tryggingariðgjöld hennar aftur af kreditkort sóknaraðila þangað til í febrúar 2020. Sóknaraðili beinir nú kröfum sínum að varnaraðila vegna framangreindra færslna.

Í skilmálum varnaraðila kemur fram að korthafi hafi einn heimild til að nota kreditkort sitt, sbr. i. liður 4. kafla. Þá er korthafi jafnframt ábyrgur fyrir varðveislu kortsins þannig að óviðkomandi aðili geti ekki komist yfir það, sbr. vi. liður 4. kafla. Af gögnum málsins er ljóst að kortanúmer sóknaraðila var gefið upp í tengslum við skuldfærslu á tryggingariðgjöldum fyrrum eiginkonu sóknaraðila og byggja kröfur sóknaraðila á því að hann hafi ekki veitt samþykki sitt fyrir þeirri skuldfærslu. Samkvæmt skilmálum varnaraðila ber korthafa að tilkynna það án tafar til útgefanda telji korthafi að kort hans hafi verið notað með sviksamlegum hætti og skal korthafi gera athugasemdir við færslu í síðasta lagi innan 10 daga frá eindaga greiðslu. Þar kemur enn fremur fram að eftir 30 daga frá eindaga greiðslu sé útgefandi ekki ábyrgur fyrir leiðréttingu á færslu. Af gögnum málsins er ljóst að sóknaraðili gerði ekki athugasemdir við hinar umdeildu færslur innan þess tíma og er óumdeilt að sú þjónusta sem greidd var fyrir með kortinu var innt af hendi. Með hliðsjón af skilmálum varnaraðila verður því ekki fallist á að varnaraðili beri ábyrgð á endurgreiðslu á hinum umdeildu færslum. Telur nefndin því óhjákvæmilegt að hafna kröfum sóknaraðila.

Nefndin telur þó rétt að taka fram að með þessari niðurstöðu verður ekki tekin afstaða til hugsanlegra krafna sóknaraðila á hendur V eða fyrrum eiginkonu sóknaraðila vegna hinna umdeildu kortafærslna enda heyrir það ekki undir starfssvið nefndarinnar. Lögsaga nefndarinnar nær ekki til ágreiningsmála milli viðskiptamanna og seljanda vöru og þjónustu.

Kærunefnd vöru- og þjónustukaupa er sjálfstæð úrskurðarnefnd sem úrskurðar í ágreiningsmálum milli neytenda og seljanda um flestar gerðir samninga um kaup á vöru og þjónustu. Rétt er að benda á að sóknaraðili kann að geta beint mögulegri kröfu sinni á hendur V til framangreindrar úrskurðarnefndar.

Ú r s k u r ð a r o r ð :

Kröfu sóknaraðila M, á hendur varnaraðila F er hafnað.

Reykjavík, 24. júní 2021

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Hrannar Jónsson
Magnús Fannar Sigurhansson